

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie radcy prawnego X.Y., obwinionego o popełnienie przewinień dyscyplinarnych określonych w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jedn. Dz.U. 2020 poz. 75 ze zm.) w zw. z art. 6, 8 i 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej w dniu 13 września 2023 r. w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki rachunkowej

postanawia:

na podstawie art. 105 § 1 – 3 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166) sprostować oczywistą omyłkę rachunkową zawartą w pkt 2 postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2023 r. w sprawie o sygn. akt II ZK 9/23 w ten sposób, że w miejsce błędnie wpisanej kwoty „738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych w tym 23 % VAT” wpisać prawidłowo „kwotę 600 (sześćset złotych)”.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2023 r., sygn. akt II ZK 9/23, pozostawiono bez rozpoznania kasację pełnomocnika pokrzywdzonej wniesioną na niekorzyść obwinionego radcy prawnego X. Y., zasądając od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego P. J. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych w tym 23 % VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji.

W przedłożonym przez pełnomocnika pokrzywdzonego piśmie z dnia 4 września 2023 r. oświadczył, iż wynagrodzenie z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej kwalifikowane jest do źródła przychodu z działalności wykonywanej osobiście.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

W treści uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2023 r. w sprawie o sygn. akt II ZK 9/23 nieprawidłowo orzeczono o kosztach za sporządzenie i wniesienie kasacji, gdyż omyłkowo wskazano kwotę zawierającą podatek VAT. Pełnomocnik pokrzywdzonego, będący radcą prawnym, w złożonym oświadczeniu z dnia 4 września 2023 r. wskazał bowiem, iż wynagrodzenie z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej kwalifikowane jest do źródła przychodu z działalności wykonywanej osobiście, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. W sprawie nie budzi zatem wątpliwości, iż pełnomocnik pokrzywdzonego nie jest podatnikiem podatku VAT, wobec czego winna zostać zatem zasądzona kwota za sporządzenie i wniesienie kasacji powyższego niezawierająca podatku od towarów i usług. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych wprowadzie nie wyszczególniono czynności w postaci sporządzenia i wniesienia odpowiedzi na kasację, jednakże najbardziej zbliżoną swym charakterem do powyższej jest sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji (§ 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia) i na tej podstawie przyjęto wartość 50 % stawki minimalnej, tj. kwotę 600 zł (§ 11 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia). Zważając na zaistniałą oczywistą omyłkę rachunkową koniecznym było zatem dokonanie jej sprostowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[M. T.]

[a]